

Natte petten

Boonstra en Brugman, schippers op het droge.

Eeuwigdurende zomervakanties, beetje klooiën met een bootje, de dorpsagent voor het lapje houden en vader helpen in de smederij. B&B doen de Kameleon. Maar fierljeppen, dat durven ze niet.

BOONSTRA & BRUGMAN

Werken voor de vrije mens. LC-verslaggevers Marja Boonstra en Gitte Brugman onderzoeken en ervaren wat het betekent om te werken voor vakantievierders. Dienstbaar en gediensig. Op het water en aan vaste wal, B&B doen mee. **Deel 2: Het Kameleondorp.**

Door Marja Boonstra
Foto's Gitte Brugman

Er valt wel eens een regenbuitje in de boeken van Hotze de Roos, maar dat is meestal 's nachts. Als Hielke en Sietse wakker worden, schijnt de zon, de hele vakantie lang. B&B willen dat ook, zo'n echte jongensvakantiedag, vol stoerigheid en grappen. En tochtjes met de Kameleon.

In de Kameleonboerderij in Terherne is het nog stil, alleen de stofzuiger schuurt over het klinkerstraatje. Op het terras voor de keuken drinken B&B koffie en thee met Nop de Graaf, alias Gerben Zonderland. De grappassende knecht van boer Jellema. Nop legt uit. B&B krijgen een overall, een pet en een paar klompen. Zij zijn vandaag Hielke en Sietse.

De filmtweeling Jos en Koen is er niet. De jongens zijn er ook steeds minder vaak, want ze worden zo langzamerhand een beetje te oud om bovenbouwers Hielke en Sietse te spelen. Nop zoekt naar vervangers en heeft al een nieuwe tweeling op het oog. Nota bene uit Terherne zelf.

Maar dan nog kun je jongens van een jaar of twaalf, dertien niet ieder weekend laten opdraven. Dat mag niet eens. Gelukkig is er nog theaterstudent Bjorn, die speelt Hielke en Sietse in zijn eenjete.

B&B glimpen intussen tevreden. Zij voelen zich helemaal niet te oud. En als mevrouw Vrolijk al door een man gespeeld wordt, dan kunnen Hielke en Sietse best een dagje in de travestie.

In de schuur trekken ze een overall aan. Nop heeft twee paar klompen in de aanbieding: maat 38 en maat 48. B&B bedanken beleefd. Sietse rolt de pijpen op boven zijn laarzen, Hielke houdt zijn sportschoenen wel aan en hangt een camera om zijn nek. De rollen zijn verdeeld: hij verschuilt zich achter zijn apparatuur, Sietse draait op voor de strapatsen.

Op straat begint Gerben uit te pakken met sterke verhalen, om Hielke en Sietse in de stemming te krijgen. Maar dat hoeft niet, want die zit er al helemaal in. Zeker als ze bij het botenstation ieder nog een pet op krijgen. Sietse loopt met zijn handen diep in de overallzakken met grote passen over straat. Hielke zet zijn pet in de achterruitstand, anders kan hij niet in de camera kijken.

Gerben (links) en Sietse, onder de motorkap van de Siehie.

Een paar voorbijgangers beginnen al te grinniken. Eerst de Siehie op halen, besluit Gerben. Die replica moet vandaag de pramen naar het Kameleoneiland gaan duwen. De 'echte' Kameleon ligt weliswaar al voor de wal, maar die doet de rondvaarten.

Sietse leeft zich helemaal in. Hij las minstens twintig Kameleoneilandboeken, ze staan zelfs thuis nog op de plank. Met mooie grijze linnen rugjes. Hielkes Kameleoneiland is weggeroest, te weinig boeken, te lang gele-

den en bovendien in Haaksbergen gelezen. Tja.

De Siehie dobbert aan de overkant van het botenstation. Gerben gaat de trossen van de bijbehorende praam los. Hielke haalt alvast een natte voet, want de vlonders van de praam dobberen in het regenwater. Ha ha.

Maar eenmaal aan de kade doet Gerben moeilijk. Zelfs veldwachter Zwart wordt erbij gehaald. De Siehie heeft een

lekke waterpomp, het water stroomt eruit.

Sietse haalt jeugdherinneringen op. „De Siehie of de Hiesie”, doceert hij, „was een van suggesties die Gerben deed toen de jongens dubden over een naam voor hun nieuwe bootje. Toen ze er 'Kameleon' op zetten dacht Gerben dat er 'Kamelengjong' op stond. En nog wat, die kapotte waterpomp, die komt dus uit het wrak van de verongelukte auto van de dokter.”

Hoe dan ook, de Siehie, die trouwens op de andere zijkant Hiesie heet, moet weer terug naar zijn oude plek. Het bootje moet eerst gerepareerd en dat lukt vandaag niet meer.

Gerben informeert Hielke en Sietse alvast over twee olijke streken. Als er niet genoeg klandizie is voor een tocht naar het Kameleoneiland, moet de tweeling in Terherne aan de slag. En in de slag met veldwachter Zwart.

Eerst demonstreert hij een

hengel met een met zand gevulde plastic fles. Die moeten ze stiekem in het water laten zakken, waarna Zwart een bekeuring komt uitdelen wegens vissen zonder vergunning. De rest laat zich raden.

Verder moeten ze op jacht naar een verse hondendrol. Die dient op de brug in een krant gewikkeld in de fik te worden gestoken. Zwart komt hem uitstampen, belooft Gerben. Sietse en Hielke verblijken of verblozen niet. Zij hebben ieder thuis twee honden, dus die drollen zijn een eitje.

Maar het hoeft allemaal niet, want om elf uur varen ze met een groep kinderen en ouders naar het Kameleoneiland. Pake en beppe blijven op het terras, die sturen hun kleinkinderen. Sietse mag sturen. Stoer staat hij naast het roer, Hielke gaat bijna op de versnellingspook zitten.

„Kun je helemaal om Terherne varen”, vraagt een vader aan de onwetende Sietse. Die is net bezig om het mysterie van bak- en stuurboord te doorgronden. Een beetje Kameleonschipper moet dat toch wel weten.

Op het eiland wordt de groep in vieren gedeeld: water, vuur, aarde en lucht. Oh nee, wolken. Samen roeien ze een zwaar vlot heen en weer. „Een, twee, drie, roei, een, twee, drie, riet.” Daarna volgt een kruiwagenrace met hindernissen. Sietse verspilt liters slootwater. Het aardeteam van Hielke wint met de volste speciekuip. „Omdat Hielke niet meedeed, die is alleen maar aan het foto's maken”, mokt Sietse.

Verderop ligt een polsstok uitnodigend klaar boven een vieze modderpoel. Een van de moeders spoort Sietse aan, maar hij huivert en weigert. De bangbroek.

Na de kruiwagens komen de fietsbanden. Die moeten om een paal gegooid. Sietse mikt vier keer raak. Dat voelt goed, maar het is fout. Want het gaat om het samenwerken, zegt Gerben. Achteraf. En dan moeten die banden weer om die paal weg. En dat moeten alle deelnemers samen oplossen.

Onder een afdakje drinken ze dan een bekertje limo. Afwassen in een emmer water, wijst Gerben. Daarna volgt het natte gedeelte van het programma. Sietse en Hielke blijven aan wal, net als de papa's en mama's. Trouwens, grappas Gerben houdt zelf ook droge voeten.

De jongste bezoekers tijgeren achter elkaar over de op het water dobberende pompeblenden. Kleddernat worden ze en het aarzelende Kameleonzonnetje laat het nu helemaal afweten. Soppend in hun schoenen, met natte onderbroeken afgetekend in de spijkerbroeken, stappen ze helemaal tevreden weer van boord bij het botenstation.

Hielke en Sietse hebben alleen een natte pet van de doorzettende regen. Op het pleintje voor de Kameleoneiland laten ze zich fotograferen in een namaak-Kameleonboot. „Julie zijn helemaal geen Sietse en Hielke”, roept een jongen. „Dat zijn geen meisjes, meisjes zijn veel slapper.”

Kinderen halen een nat pak op de pompeblenden.

Ringgooien met fietsbanden op het Kameleoneiland.

Kruiwagenrace met hindernissen en heel veel slootwater.

